

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

725.091

Szerző: ~

Hely

Cím: *A közmunkatanács története*

Idő

"1919"

Forrás: *Magyar Hírlap*

Személy

Bp.

1919. II. 4.

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Közp. nyomt. XX. cs. 23. sz.

A közmunkatanács története

A fővárosi közmunkák tanácsa az 1870. év alkotása, azé a korszaké, amely nagy tevékenységgel látott hozzá az új viszonyok közepette az önálló magyar állam kiépítéséhez és e főrekvésben nem lehetett közömbös azok iránt az igények iránt sem, melyek az ország fővárosához, mint egyuttal az ipar és kereskedelem központjához fűződtek.

A közmunkatanács alakuló ülését 1870. június 23-án tartotta megalkotójának, Andrássy Gyula gróf miniszterelnöknek elnöklésével. Negyvennyolc évet meghaladó multja alatt vezetői voltak, mint alelnökök (az elnöki állás nem töltetett be): Tisza Lajos gróf 1871-ig, Szapáry Géza gróf 1873-ig, Podmaniczky Frigyes báró 1905-ig, Némethy Károly dr. mint megbízott alelnök 1906-ig, Gromon Dezső báró 1909-ig; 1910-ig egy éven át Wekerle Sándor dr. miniszterelnök vezette, 1910—1914-ig Tolnay Lajos volt az elnöke, alelnöke pedig 1913—1918 Garancs Mihály, Tolnayt az elnöki székben Némethy Károly dr. követte mint megbízott elnök 1918. közepéig, amikor Polónyi Géza lett az elnök.

Csak fővonásokban vázolva működésének egyes mozzanatait: legelsőül az

akkor még egyesítetlen festővárosok rendszertelenül talált területén a szabályozást vette munkába és egy kellő eredményre nem vezetett nemzetközi pályázat után elkészítette a szabályozási tervet, mint a városfejlesztés alapját, megcsinálta az Andrássy-utat és a pestoldali nagy körutat, fővárosunk e jellegzetes főereit, kiszélesítette és rendezte a pesti belső körutat, végrehajtotta a Ferenc József- és Erzsébet-hidak két oldalán az új szabályozást, a belső területen volt katonai laktanyák kitélepítését (Szabadságtér), az Országház környékének szabályozását, megépítette a várba vezető Palota-utat, a várbeli Halász-bástyát, a Gellért-hegy feljáróját és alját, a budai belső körut szakaszait; részt vett a főváros csatornázásának és vízellátásának megoldásában: kezdeményezte az Operaház építését, a Várkert diszes kiépítését, a volt királyi, most Nemzeti Palota nagyszabású új építkezését, amik kivételét külön bizottságok intézték, de vele a legszorosabb kapcsolatban. Kiadta mindjárt megalakulása után az ideiglenes építkezési utasítást, utóbb kidolgozta és 1894-ben életbe léptette az építési szabályzatot, majd azt átdolgozva, 1914-ben az új szabályzatot, amely azonban szintén nem tudott közmegelegedést kelteni.

Székesfővárosi házinyomda 1917.